

[Asger Jensen.]

eksportkreditter, er blevet forøget, da både forøgede priser og forøgede varemængder stiller større krav til finansieringen.

Jeg skal takke regeringen for den beva- genhed, man her har vist de eksporterende erhverv. Det må håbes, at eksporten ikke alene kan holdes i gang, men at den stadig vil være stigende, og derfor vil jeg gerne henstille til den højtærede regering ved han- delsforhandlinger at søge at sikre vore indus- trier mod sådanne overraskelser, som nu konservesindustrien har været udsat for. Det ville være en uheldig udvikling, hvis man — måske endda fra udlandets side — først opfordrer vore industrier til store inve- steringer, men så derefter lukker af for vore varer. Jeg vil håbe, at det skulle være mu- ligt for regeringen at gribe ind, så at ned- skæringen af konserveseksporten ikke vil blive så drastisk, som det i øjeblikket ser ud til.

Jeg skal som sagt på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag.

Skytte: Første del af det foreliggende forslag drejer sig i alt væsentligt om for- højelse af det beløb, der kan ydes som ga- ranti for eksportkreditter, og denne for- højelse betragter vi som rimelig og for- nuftig, når garantierne ydes under betryg- gende former.

I § 3 er der foreslået anvendt visse beløb til fremme af danske eksportinteresser. Det kan være rimeligt i det kommende udvalg at drøfte, om også andre formål skal ind- under denne paragraf, og jeg vil i denne forbindelse gerne pege på et arbejde, der er taget op af Landsforeningen Dansk Arbejde. De har forsøgt en udsendelse af luftpost- blade til udlandet med oplysning om Dan- mark og danske erhvervsformer, som har vakt overordentlig stor opmærksomhed i forskellige lande, og som utvivlsomt har været til stor gavn for landet, specielt for eksporten. Disse udsendelser har imidlertid måttet standses, simpelthen fordi man ikke havde midler til at holde dem i gang. Det er mig imidlertid bekendt, at man nu har søgt om statens støtte til fremme af dette arbejde, og jeg vil gerne bede den højtærede handelsminister udtale sig om, hvorvidt det kan forventes, at en sådan støtte vil blive ydet på anden vis; ellers kan der måske være grund til at drøfte, om sådanne udsendelser ikke kunne ind- føjes f. eks. i lovens § 3 som et af de formål, der eventuelt kan ydes støtte til.

Med hensyn til lovforslagets afsnit II, der drejer sig om udlån til håndværk og

industri, er vi i høj grad stemt for en sådan lovgivning. Vi finder det foreslåede beløb til udlån ganske utilstrækkeligt, men det kan vi jo nærmere drøfte i udvalget. Vi finder også, at beløbene bør udlånes til en lavere rente end den, der sandsynligvis bliver en følge af lovforslagets uændrede vedtagelse. Der er i hvert fald tradition for, at sådanne udlån sker til en forholdsvis lav rente; det er i alt fald tilfældet med de ud- lån, der hidtil har fundet sted i kraft af tidligere love.

Vi lægger overordentlig stor vægt på, at det af loven klart fremgår, hvortil lånene skal kunne ydes. Det fremgik klart af den tidligere gældende lov, hvor det i § 7 nær- mere var præciseret, hvortil man kunne ud- låne pengene. Vi ønsker denne paragraf eller en tilsvarende indsat i den nye lov, men også det kan der jo forhandles om.

Der er således al god grund til at foretage en udvalgsbehandling af det foreliggende lovforslag, og jeg skal tilsige mit partis velvillige medvirken til en sådan behan- dling.

Oluf Pedersen: Det foreliggende lovfor- slag hedder meget smukt: forslag til lov om foranstaltninger til fremme af danske er- hvervsinteresser. Man havde vel ret til at vente, at det så var en lov, der havde til formål at fjerne alle de bånd, som i dag hemmer erhvervslivet; det er jo „på fri- hedens grund, at folket skal bygge sin fremtid“. Men ser man nøjere til, drejer det sig jo blot om, at staten indenfor et beløb af 100 mill. kr. stiller garanti for visse virk- somheders eksport, en støtte, som ikke kan gives — sådan er jo nu engang virkelig- heden —, uden at det må ske på andres be- kostning. Der er forøvrigt det besynderlige ved lovforslaget, at det fastsættes, at der skal kunne udlånes 100 mill. kr., men at der derefter kommer en bestemmelse om, at handelsministeren med tilslutning fra folke- tingets finansudvalg kan forhøje dette beløb; og der er overhovedet ikke sat nogen som helst grænse for, hvor meget beløbet kan forhøjes til. Det er at lægge bevillingsmagten lidt udenfor rigsdagen, synes jeg. Nu drejer det sig jo kun om en garantiforpligtelse overfor eventuelle tab. Forpligtelsen er dog ikke så vidtgående, som det ærede medlem hr. Asger Jensen tilsyneladende troede, idet det ærede medlem åbenbart går ud fra, at der også skal garanteres for afsætning af konserves; det er jo ikke tilfældet, det har ikke noget med dette at gøre, tværtimod, kunne man måske sige.

Hvem der skal nyde godt af denne ga-